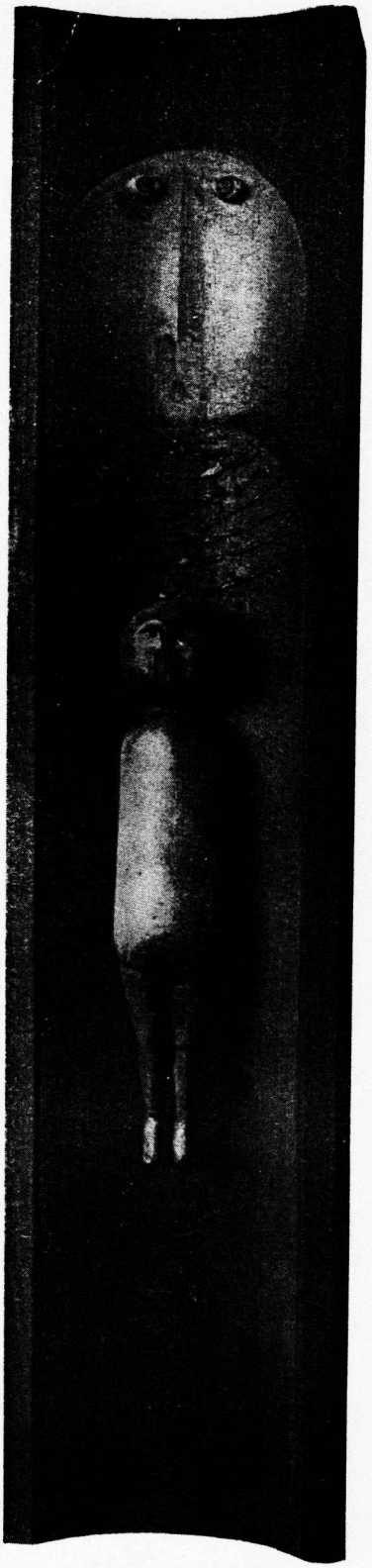

UMJETNIČKA GALERIJA
DUBROVNIK
GALERIE D'ART

L I P O V A C

IZLOŽBA SLIKA

PEINTURES

2. VII - 25. VII 1966.

OTVORENO:
OUVERT:

NEDJELJA, UTORAK,
ČETVRTAK, SUBOTA

DIMANCHE, MARDI,
JEUDI SAMEDI

9 - 12

SRIJEDA, PETAK
MERCREDI, VENDREDI

17 - 20

1966

Vasko Lipovac:
»Zaustavljeno vrijeme«

LIPOVAC

UMJETNIČKA GALERIJA DUBROVNIK 2. - 25. SRPNJA 1966.

VASKO LIPOVAC

Krenimo prečacem, najkraćim putem do onoga što se kroz pojedinosti prikuplja: do značenja cjeline. A izložba će svakom pružiti onu stazu koja sve dodiruje.

Lipovac se uvjek bavi čovjekovom zbiljom: njegovi ljudi i njegovi prostori odkrivaju istu sudbinu, isti sadržaj te sudbine. To jedinstvo zasnovano je na onome što o životu odlučuje: nekada sveta mjesta portala gube se s gubitkom vjere; prostori svedeni na siromaštvo onih koji podižu, pustoš čovjeka i pustoš njegovog svijeta. Nema tu psihologije pojedinca, i nema prostora koji nije obilježen čovjekovim znacima.

Ali, Lipovčeve slike nisu samo konstatacija, nisu ravnodušno olovo ogledala: sve je utopljeno u tihoj melankoliji — i onda kad je precizno otkrivena bijeda, i onda kad je blisko, nostalgično obnavljanje zavičajnih prizora, što se tek odražavaju na rubu postojanja, gotovi da predu u simbole. Samo ih jedan detalj, odabran s iznimnim osjećajem za sjetnu ulogu sporednog u našem opiranju propasti, osjećajem koji Lipovčevim aplikacijama daje poetsku vrijednost, samo ih taj detalj još čuva u stvarnom životu, i pored tolikih gubitaka. To je izbor intimnog, ali ne privatnog.

Lipovac uvjek zatekne svijet u odlasku, nagnut zalazu. U tu sutonsku scenografiju naše sudbine, ali bez očajanja, on uvodi skulpturalne elemente: treća dimenzija nije iluzija perspektive, nego nastojanje da se ona spoji s mogućnostima skulpture. Napokon, Lipovac ispituje tehnike koje ti materijali omogućuju ili zahtijevaju. Jer, svoje osjećanje čovjekovog svijeta on ne smatra krajem svoje umjetničke avanture: Lipovac zna da je ono što govorimo i ono kako govorimo.

Vlado GOTOVAC

V A S K O L I P O V A C

Rođen 1931. u Kotoru. 1955. — završio APU u Zagrebu, 1955—56. — postdiplomski studij u Majstorskoj radionici K. Hegedušića. Izlagao: 1955. — Zagrebački trienale primjenjene umjetnosti, 1956—57. — sa Majstorskom radionicom K. Hegedušića u Opatiji, 1957. — Plavi salon u Zadru, 1957. — u Erlangenu, 1958. — u Ljubljani. Sa grupom »Mart« izlagao: 1957. — u Zagrebu, 1958. — u Sarajevu, 1959. — u Beogradu. Sa ULUH-om izlagao: 1957. — u Zagrebu, 1959. — u Zagrebu, 1959. — Riječki salon, — 1959. u Yorku, 1965. i 1966. — Zagrebački salon.

Samostalno izlagao u Splitu 1965.

K A T A L O G

1—10. KOCKICE		
11. FIGURA NA ZIDU	1964.	13 × 13 cm.
12. FIGURA U CRVENOM	1964.	8 × 8 cm.
13. POTRES	1964.	18 × 18 cm.
14. TRE SORELLE	1964.	58 × 18 cm.
15. PRIJATELJI	1964.	48 × 32 cm.
16. PJEVAČICA	1965.	17,5 × 47 cm.
17. PUSTOŠ	1965.	44 × 46,5 cm.
18. FIGURE	1965.	v. 90 cm.
19. IKONOSTAS	1965.	30 × 35 cm.
20. ZAUSTAVLJENO VRIJEME	1965.	30 × 60 cm.
21. ŽUTA OGRLICA	1965.	14,5 × 25 cm.
22. UDAVAČA	1965.	45 × 180 cm.
23. PROLAZNOST	1965.	30 × 40 cm.
24. PROCESIJA	1965.	9 × 78 cm.
25. SUNCOBRAN U INTERIJERU	1966.	23 × 38 cm.
26. MALI VITEZ	1966.	17 × 17 cm.
27. PORTRET	1966.	30 × 40 cm.
28. MAČKA	1966.	40 × 72 cm.
29. VELIKI I MALI	1966.	57 × 147 cm.
30. BIŽUTERIJA	1966.	47 × 48 cm.
31. ON I PLAKATI	1966.	56,5 × 71 cm.

M J E Š A N A T E H N I K A N A D R V U

